

Microsoft

José García-Montalvo

Professor del departament d'economia i empresa de la UPF

La recent decisió de la jutge Collier-Kotelly sobre la demanda contra Microsoft per abús de posició dominant podria ser, si no es produeix una apel·lació al Suprem per alguna de les parts, el final d'un llarg procés.

L'inici cal buscar-lo en l'octubre del 1997, quan el departament de Justícia dels Estats Units va demandar Microsoft per forçar els fabricants de PCs a instal·lar en fàbrica el seu navegador (Explorer) si no volien perdre la llicència de Windows. El Tribunal d'Apel·lació va decidir a favor de l'empresa el juny del 1998.

En aquell moment, però, ja hi havia una altra demanda més general, per abús de posició monopolística, contra el gegant de la informàtica. El juny del 2000 el jutge Jackson resolia el cas obligant Microsoft a dividir-se en dues empreses: una per a sistemes operatius (Windows) i una altra per a aplicacions (com per exemple Office). Aquesta decisió va ser anul·lada un any després per una decisió del Tribunal d'Apel·lació. Gairebé immediatament, ja en la

nova era Bush, Microsoft va arribar a un acord amb el departament de Justícia. Però nou Estats es van oposar a l'acord entenent que imposava una mínima sanció a l'empresa que havia abusat de la seva posició dominant.

L'última resolució judicial rebutja imposar sancions fortes a Microsoft i s'assembla bastant a l'acord assolit anteriorment amb el departament de Justícia. Fonamentalment imposava tres condicions. En primer lloc el gegant del software no podrà sancionar els fabricants d'ordinadors que distribueixin preinstallat software d'altres empreses (en particular altres navegadors) ni tan sols amenaçar de prendre'ls la llicència de Windows.

En segon lloc, Microsoft haurà de publicar més informació sobre ele-

ments tècnics de Windows que puguin afavorir la comunicació d'aquest programa amb altres programes d'altres empreses. Finalment, les empreses productores d'ordinadors tindran més llibertat per amagar els programes de Microsoft (en particular el navegador Explorer) i utilitzar en el seu lloc un software alternatiu.

Un comitè tècnic vetllarà perquè es compleixin aquestes condicions. La jutge es reserva, a més, el fet de poder comprovar que aquestes condicions es compleixin i emetre noves ordres.

No obstant, Microsoft encara no pot cantar victòria. Encara té pendents dues demandes més, una d'AOL (actual propietari del navegador Netscape, la quota del mercat del qual s'ha enfonsat arran de les accions de Microsoft a favor

de l'Explorer) i una altra de Sun (propietària del llenguatge de programació Java, que ha estat boicotejada sistemàticament per Microsoft). Sun demana 1.000 milions de dòlars en concepte de compensació per danys. A més la Unió Europea continua la seva demanda contra Microsoft.

Fins i tot amb tots aquests problemes legals potser la màxima amenaça per a Bill Gates és la competència de Linux, un sistema operatiu molt més estable que Windows, de codi obert (cosa que significa que l'usuari té a la seva disposició tot el codi font i pot modificar-lo a voluntat) i, a sobre, gratis! Tot i que la quota de mercat de Linux és baixa, en el mercat de PCs ha aconseguit el suport d'IBM. A més, domina un 20% del mercat de servidors i la seva quota no para d'augmentar.

Per acabar, el preu de Windows i Office s'ha mantingut estable i alt, mentre que els fabricants de PCs necessiten ser cada cop més competitiu i, per tant, necessiten software més barat. Linus és gratuït. Hi ha res que pugui ser més econòmic?